

Sygn. akt IC 2233/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: Emilia Bilka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2016 r. w S. sprawy

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko R. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. N. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 467,58 zł (czterysta sześćdziesiąt siedem złotych 58/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego R. N. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 107,00 zł (sto siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2233/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł w dniu 27.05.2015 roku do Sądu Rejonowego w Lublinie o zasądzenie od pozwanego R. N. kwoty 475,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27.05.2015 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie kosztów sądowych w wysokości 30,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 zł oraz innych kosztów w wysokości 0,30 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany R. N. zawarł z (...) Spółką Akcyjną V. (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych nr KM- (...) w dniu 19.05.2012r., z postanowień której pozwany nie wywiązał się, albowiem nie uiścił wymagalnej raty składki. Na mocy umowy cesji z dnia 1.04.2015 roku powód nabył od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) wierzytelność wynikającą z tejże umowy ubezpieczenia. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się: kwota w wysokości 358,00 zł tytułem zaległej raty składki oraz kwota 117,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od dnia następnego po terminie płatności składki, tj. od dnia 19.11.2012r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 23.06.2015 roku wydał nakaz zapłaty. Od nakazu zapłaty pozwany R. N. wywiódł sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż przeczy twierdzeniom powoda.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty przez pozwanego Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 24.08.2015 roku przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Słupsku.

Po zadekretowaniu sprawy w I Wydziale Cywilnym tut. Sądu **pozwany R. N.** wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty na urzędowym formularzu, w którym zaskarżył przedmiotowy nakaz zapłaty w całości, podnosząc zarzuty przedawnienia oraz nieudowodnienia legitymacji czynnej powoda oraz istnienia wierzytelności, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

W uzasadnieniu wskazał, iż datą wymagalności należności głównej jest data 19.05.2012 roku, tj. data zawarcia umowy, nie zaś data 19.11.2019 roku, z którą nie łączy się żadne zdarzenie. Mając zatem na względzie, iż pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 27.05.2015 roku, wierzytelność dochodzona przez powoda uległa przedawnieniu w całości. Nadto powód nie udowodnił należycie należności dochodzonych pozwem, wszak złożona umowa cesji wierzytelności oraz niepodpisany przez strony „wykaz wierzytelności” na płycie CD, nie mogą stanowić wystarczającego dowodu na istnienie dochodzonego roszczenia. Stosownie do treści art. 511 kc jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności również powinien być również stwierdzony pismem. Warunek ten nie został dochowany, albowiem umowa cesji z dnia 1.04.2015 roku zawiera jedynie listę rzekomych wierzytelności, które zawarte są w załączniku do umowy w formie elektronicznej. Forma zapisu elektronicznego nie spełnia warunków formy pisemnej umowy cesji, zwłaszcza, iż określenie cedowanej wierzytelności jest elementem koniecznym umowy cesji.

Zobowiązany do ustosunkowania się do zarzutów sprzeciwu powód w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 16.03.2016 roku wskazał, iż warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, iż oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. W ocenie powoda powyższe zostało bezspornie udowodnione poprzez załączenie m.in. płyty DVD do materiału dowodowego. W kwestii zaś zarzutu przedawnienia powód wskazał, iż roszczenie nie uległo ono przedawnieniu, albowiem zgodnie z art. 819 § 1 kc roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się upływem lat trzech. Powód poprzez wniesienie pozwu do sądu w dniu 27.05.2015 roku przerwał bieg przedawnienia. Powód wskazał nadto, iż ciężar udowodnienia faktów uzasadniających żądanie oddalenia powództwa spoczywa na pozwanym. Powód wniósł nadto o zobowiązanie InterRisk Towarzystwa (...) do przedłożenia polisy (...) zawartej z pozwanym.

Na rozprawie z dnia 29.04.2016 roku pełnomocnik pozwanego R. N. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Podtrzymując dotychczasowe stanowisko powoda pełnomocnik powoda wskazał, iż załączona płyta CD nie jest środkiem wykazującym, iż dana wierzytelność przeszła na powoda. Powództwo jest nieuzasadnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Nie zostało nadto udowodnione, czy wierzytelność jest wymagalna i jaka jest data wymagalności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.05.2012 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w G. a R. N. doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

dowód: polisa seria KM-B/P nr (...) z dnia 19.05.2012 roku /k. 60 – 62/.

Na mocy postanowień umowy ubezpieczenia z dnia 19.05.2012 roku (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w G. w okresie od dnia 18.05.2012 roku do dnia 17.05.2013 roku objęła ochroną ubezpieczeniową pojazd R. N. B. nr rej. (...), zaś R. N. zobowiązał się do zapłaty z tego tytułu na rzecz (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w G. składki w wysokości 716,00 zł, w dwóch ratach, przy czym pierwszą ratę w wysokości 358,00 zł R. N. zapłacił gotówką w dniu zawarcia umowy, zaś drugą ratę składki w wysokości 358,00 zł zapłacić miał do dnia **18.11.2012 roku.**

dowód: polisa seria KM-B/P nr (...) z dnia 19.05.2012 roku /k. 60/, wniosek nr (...)k. 61 – 62/.

W dniu 1.04.2015 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w G. a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z § 2 ust. 2 umowy sprzedaży wierzytelności (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w G. przeniosła na rzecz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. wierzytelności w liczbie (...), których łączna wartość wynosiła 3.607.955,32 zł oraz wierzytelności w liczbie (...), których łączna wartość wynosiła 3.329.146,60 zł, które zostały szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3 do umowy w postaci pliku programu M. (...) na płycie DVD. Na płycie DVD zawarto informację, iż przedmiotem cesji jest m.in. wierzytelność względem R. N. z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W załączniku tym także wskazano adres zamieszkania R. N., numer id klienta, numer polisy, datę zawarcia umowy, datę płatności i wysokość wierzytelności oraz markę, model, numer rejestracyjny oraz numer VIN ubezpieczonego pojazdu.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 1.04.2015 roku /k. 17 – 22/, potwierdzenie wykonania operacji z dnia 27.04.2015 roku /k. 24/, płyta DVD /k. 47/, oświadczenie z dnia 1.04.2015 roku /k. 15/.

Pismem z dnia 27.05.2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. poinformował R. N. o zawartej w dniu 1.04.2015 roku umowie przelewu wierzytelności. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. w tym samym dniu skierowała do R. N. wezwanie do zapłaty opiewające na kwotę 475,31 zł.

dowód: pismo z dnia 27.05.2015 roku /k. 13/, wezwanie do zapłaty z dnia 27.05.2015 roku /k. 14/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od powoda kwoty w wysokości 475,18 zł tytułem nieuiszczonej II raty składki wynikającej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z poprzednikiem prawnym powoda oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Pozwany wniosł o oddalenie powództwa, powołując się na zarzut przedawnienia należności dochodzonej pozwem. Pozwany zarzucił także brak legitymacji czynnej powoda oraz brak udowodnionego roszczenia, zarówno co do zasady, jak co do wysokości.

W ocenie Sądu strona powodowa wywiązała się ze swojego obowiązku wynikającego z art. 6 kc, dotyczącego konieczności udowodnienia istnienia, wysokości oraz wymagalności dochodzonego roszczenia. Z przedłożonych przez pierwotnego wierzyciela polisy i wniosku o ubezpieczenie pojazdu jednoznacznie wynika treść łączącego strony stosunku, w tym wysokość należnego świadczenia oraz jego wymagalność. Sąd uwzględnił złożony przez powoda wniosek o zobowiązania pierwotnego wierzyciela do przedłożenia tych dokumentów pomimo braku takiego wniosku zawartego w pozwie, albowiem potrzeba powołania dowodu z tych dokumentów wynikała później, tj. na skutek zarzutów przedstawionych przez stronę pozwaną w toku procesu. W tym przypadku Sąd wziął pod uwagę zasadę stanowiącą, iż strona może przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej aż do zamknięcia rozprawy. W niniejszej sprawie konieczność przeprowadzenia takiego dowodu wynikała także z faktu braku wyjaśnienia okoliczności spornych w sposób dostateczny. Złożenie powyższego wniosku dowodowego przez stronę powodową nastąpiło z zachowaniem zakreślonego przez Sąd terminu do ustosunkowania się do zarzutów sprzeciwu i powołania wszelkich wniosków dowodowych na poparcie twierdzeń. Należało nadto zważyć, iż dowód z polisy OC został już powołany w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Odnosząc się do kolejnego zarzut strony pozwanej braku wykazania istnienia legitymacji czynnej w niniejszym procesie Sąd zważył w pierwszej kolejności, że celem wykazania powyższego powód przedłożył zawartą z pierwotnym wierzycielem umowę przelewu wierzytelności z dnia 1.04.2015 roku, potwierdzenie uiszczenia z tego tytułu ceny na rzecz (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w G. oraz stanowiącą załącznik nr 3 do umowy przelewu

wierzytelności płytę DVD, zawierającą wykaz wierzytelności objętych cesją. W toku procesu pozwany argumentował, iż tak zaprezentowany materiał dowodowy narusza art. 511 kc, mówiący o tym, iż jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności również powinien być stwierdzony pismem.

W ocenie Sądu przedstawiony materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę dla wykazania istnienia legitymacji czynnej powoda w niniejszym procesie skoro przedłożono umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 1.04.2015 roku, ze stanowiącej do niej załącznika nr 3 w postaci płyty DVD, która konkretyzuje wierzytelności będące przedmiotem cesji oraz potwierdzenie uiszczenia ceny.

Należało przy tym wskazać, iż zgodnie z ugruntowanym poglądem doktryny i orzecznictwa, ustawodawca w art. 511 kc mówi o „stwierdzeniu pismem” przelewu wierzytelności, a nie o zawarciu przelewu w formie pisemnej, wszak czym innym jest dokonanie czynności prawnej w formie pisemnej, a czym innym „stwierdzenie pismem”, iż określona czynność została dokonana. „Stwierdzenie pismem” nie odnosi się bowiem do formy czynności prawnej, a jedynie do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta. Umowa przelewu, w tym jej załącznik zawierający wykaz wierzytelności, może być zatem zawarta w dowolnej formie (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8.03.2005 roku, I ACa 1516/04, LEX nr 151740).

Jak słusznie zauważył powód, aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika oraz zawierać oznaczenie wierzytelności (poprzez oznaczenie stron stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia). Sąd uznał, że w niniejszej sprawie wierzytelność ta została dostatecznie zindywidualizowana, bowiem na załączonej płycie DVD wskazano, iż przedmiotem przelewu z dnia 1.04.2015 roku jest wierzytelność zbywcy względem R. N. z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, wskazano także adres zamieszkania R. N., numer id klienta, numer polisy, datę zawarcia umowy, datę płatności i wysokość wierzytelności oraz markę, model, numer rejestracyjny oraz numer VIN ubezpieczonego pojazdu. Z kolei oznaczenie szczegółowe wierzytelności – zgodnie z zawartą umową cesji – miało nastąpić w formie pliku programu M. (...) na płycie DVD.

Strona pozwana nie powołała przy tym żadnych przeciwdowodów mogących skutecznie zaprzeczyć wiarygodności złożonych przez stronę powodową dokumentów.

Odnosząc się wreszcie do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia trzeba było zważyć, iż zgodnie z art. 819 § 1 kc roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem **lat trzech**, przy czym termin ten należało liczyć od daty wymagalności II składki, a nie od daty zawarcia umowy, skoro termin przedawnienia biegnie od dnia, którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 kc). Termin do zapłaty II raty składki upłynął pozwanemu z dniem **18.11.2012 roku**, zaś pozew w niniejszej sprawie złożony został w dniu **27.05.2015 roku**, a zatem przed upływem trzyletniego, biegnącego od 19.11.2012r., terminu przedawnienia. Powód poprzez czynność złożenia pozwu przerwał bieg przedawnienia roszczenia w nim dochodzonego. Mając zatem powyższe na względzie z całą stanowczością wskazać należy, iż roszczenie dochodzone pozwem nie uległo przedawnieniu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc, uwzględniając zmianę treści przepisu jaka weszła w życie z dniem 1.01.2016 roku, przy czym roszczenie odsetkowe powoda nie zostało uwzględnione w pełnej wysokości. Powód domagał się także zasądzenia skapitalizowanych odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia (19.11.2012 roku) do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu (26.05.2015 roku) w kwocie 117,18 zł, podczas gdy prawidłowa wysokość odsetek ustawowych za ten okres wyniosła 109,58 zł.

Mając zatem na względzie wysokość niezapłaconej przez powoda II raty składki (358,00 zł) oraz prawidłowo wyliczoną wysokość odsetek (109,58 zł), sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę w wysokości 467,58 zł (pkt I sentencji wyroku) oraz powództwo oddalił w pozostałym zakresie (pkt II sentencji wyroku).

O kosztach jak w pkt III sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 100 zd.2 k.p.c., w związku z art. 108 § 1 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zważył bowiem, że strona pozwana uległa tylko co do bardzo nieznacznej części swego żądania (w zakresie wyłącznie części odsetek w wysokości 7,60 zł), przy czym na zasądzone koszty procesu składały się:

- kwota 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu,
- kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz
- kwota 60,00 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (§ 6 pkt 1 rozporządzenia MS 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).